

545. Áldó hatalmak oltalmába rejtve

Siegfried Fietz (1946)

Ál - dó ha - tal - mak ol - tal - má - ba rejt - ve Csak vár - juk bé - kén
mind - azt, a - mi jó. Mert Is - ten ő - riz hí - ven reg - gel,
es - te, Ó hú lesz, bár - mit hoz - zon a jö - vő. Ál -
dó ha - tal - mak ol - tal - má - ba rejt - ve Csak vár - juk bé - kén
mind azt, ami jó. Mert Is - ten ő - riz híven reggel, es - te,
Ó hú lesz, bár - mit hoz - zon a jö - vő.

2. Ha gyötri, bántja szívünket a régi,
És múlt napoknak terhe ránk szakad,
Megrettent lelkünk vigaszodat kéri,
Mint nekünk szerzett, Atyánk, szent Fiad.
Áldó hatalmak oltalmába...

3. S ha szenvedések kelyhét adod inni,
Mely színig töltött, keserű s nehéz,
Te segíts békén, hálával elvenni,
Hisz áldva nyújtja hú atyai kéz!
Áldó hatalmak oltalmába...

4. És ha az úton örömet adsz nekünk,
Ha szép napod ragyogva ránk nevet,
Biztasson, intsen sok nehéz emlékünk,
Hogy életünket szenteljük neked!
Áldó hatalmak oltalmába...

5. A csend köröttünk mélyen szerteárad.
Hadd halljuk azt a tiszta éneket,
Amely betölti rejtett, szép világod,
Hol téged dicsér minden gyermeked!
Áldó hatalmak oltalmába...

Dietrich Bonhoeffer (1906–1945) – Dóka Zoltán (1929)